

Про порядок реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми

Шановні батьки! Безпека та благополуччя дитини — це спільна відповідальність сім'ї, школи та держави. Сьогодні ми говоритимемо про порядок реагування на випадки насильства та жорстокого поводження з дітьми, адже своєчасне виявлення проблеми та правильні дії дорослих можуть захистити дитину від серйозних фізичних і психологічних наслідків.

Сьогодні вас ознайомлю зі змінами затвердженими Постановою КМУ від 19.11.2025р. №1513

Що вважається насильством щодо дитини.

Відповідно до законодавства України, насильство над дитиною може проявлятися у різних формах:

Фізичне насильство — побиття, штовхання, тілесні ушкодження, примус до фізично важких дій.

Психологічне насильство — приниження, погрози, постійна критика, ізоляція, залякування.

Сексуальне насильство — будь-які дії сексуального характеру щодо дитини, у тому числі примушування або демонстрація відповідного контенту.

Економічне насильство — позбавлення необхідних умов для життя, лікування, навчання.

Нехтування потребами дитини — відсутність належного догляду, харчування, медичної допомоги, уваги.

Ознаки, які можуть свідчити про насильство

Батькам та педагогам важливо звертати увагу на такі можливі сигнали:

різкі зміни у поведінці дитини (замкнутість, агресія, страх);

часті скарги на самопочуття без очевидних причин;

сліди побоїв або травм із нечіткими поясненнями;

зниження успішності, пропуски занять;

небажання йти додому або спілкуватися з певними дорослими;

ознаки тривоги, депресії, порушення сну.

Зараз проведемо з вами вправу «Міф і правда про насильство в родині»(до 10 хв)

Пропоную вам отримати стікер з висловлюванням яку потрібно віднести до однієї з категорій «міф» або «правда»

міф	правда
Насильство в сім'ї – це особиста справа і ніхто не повинен втручатися	Насильство, використання, биття, образи рідних людей є злочином, і так само карається, як і насильство проти інших осіб. Факт шлюбу чи проживання під одним дахом не дозволяє застосовувати насильство, тим паче, не відмінняє відповідальність перед законом.
Насильство трапляється тільки в неблагополучних сім'ях	Насильство в сім'ї виступає у всіх суспільних прошарках, незалежно від рівня освіти чи матеріальної ситуації.
Насильство – це коли видно сліди на тілі жертви	Насильство – це не тільки залишені синяки, переломи чи опіки, це також приниження, змушування до певної поведінки, погрози, залякування.
Б'ють заслужено	Ніхто не заслуговує на биття, кривду, приниження, не дивлячись на те, що було зроблено чи сказано. Ніхто не має права, знущатися, принижувати і бити інших.
Це був інцидент, який більше не повториться	Сімейне насильство рідко трапляється лише раз. Якщо проти винного не буде застосовано відповідні заходи – насильство повториться. Зазвичай, міліцію кличуть тоді, коли насильство має тривалу історію.

Порядок реагування у закладі освіти

У разі виявлення або підозри насильства щодо дитини школа діє за визначеним алгоритмом:

Негайне інформування адміністрації закладу освіти.

Фіксація факту (опис обставин, спостережень, без проведення «розслідувань»).

Повідомлення відповідних служб:

служби у справах дітей; центру соціальних служб;

за необхідності — Національної поліції.

Забезпечення безпеки дитини у межах закладу освіти.

Психологічна підтримка дитини шкільним психологом.

Важливо: працівники школи не з'ясовують винних, а діють виключно в інтересах захисту дитини.

Роль батьків у запобіганні та реагуванні

Батьки відіграють ключову роль у захисті дітей: створіть атмосферу довіри, де дитина не боїться говорити; слухайте дитину уважно та без осуду; не ігноруйте тривожні сигнали; у разі підозри на насильство негайно звертайтеся до фахівців; співпрацюйте зі школою та соціальними службами.

Куди можна звернутися по допомогу

Служба у справах дітей за місцем проживання

Центр соціальних служб Національна поліція — 102

Національна дитяча гаряча лінія (безкоштовно, анонімно)

Шкільний психолог або соціальний педагог

Висновок. Жорстоке поводження з дитиною — це проблема, яку не можна замовчувати. Лише спільні дії батьків, школи та державних служб можуть забезпечити дитині безпечне середовище для розвитку.

Пам'ятаймо: краще попередити проблему, ніж боротися з її наслідками.

Дякую за увагу!